

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Lavrentivs Ep. 14. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

fecisse, cum iis, qui neque unde persolvant, ha-
 berent, pauperibus rem credidisset. Multum illi eam
 rem uxor negotii faceffivir. Sed huic identi-
 tem ille occinebat: neminem umquam quantum
 prodigum in egenos ad incitas redactum esse:
 his dando accipi, quam dari: tutissimum ara-
 tum esse, pauperum sinum: quod his detur, non
 mutuum sed mutuum esse: quantum dissolvere Su-
 peri differant, tantum fœnoris adcrefcere: & quæ
 mercatura lucrosior possit esse, quam
 immo cælum emere? Probavit hoc studium
 mien, cum canistrum non magnum portento-
 panum copiam, fons etiam merum dispen-
 satori ministravit. Adhuc positum in more habuit,
 noctubiâ nocte templum precandi causâ petere,
 ad clausum aliquoties cum reperisset, nobiles
 Atrientes Cælites aperuerunt. Ille nunquam
 vel ad magnæ MATRIS vel FILII effigiem
 genuus jacuit, pulchrâ vicissitudine, nunc ab-
 bere, nunc à vulnere ebrius. Certè ad CHRISTI
 crucem suffixi pedes in templo vitam posuit;
 illa Angelorum verba (*Gloria in excelsis DEO*)
 canines canerent. Sed ille hæc suavius cani ab
 his Angelis scivit. *Ex Surio.*

*Nihil est dignius, quam ut homo sit sui aucto-
 rator, & secundum modum propriae facultatis
 divini sit operis executor: nam cum aluntur e-
 rientes, & vestiuntur nudi, nonne auxilium Dei
 manus explet ministri, & benignitas servi manus
 Domini?* S. Leo serm. de Quadrag.

LAVRENTIUS EP. 14. Novembris.
 Arentem LAVRENTII nostri fuisse ajunt Mau-
 ritium inter Hyberniæ proceres lacissime im-
 perantem.

Perantem. Ob id cum oculi Regi Dermicio dolerent, Mauricius fidei suae obsidem in filio, quem natu minimum & charissimum habuit, animum dedit. Et poterat suavissima pueruli indoles barbarum licet cuiusvis pectus expugnare. Vnus Dermicius rex gratulatus sibi est, quod aegre denique patri in filio posset facere. Quare innocentissimam animulam vinciri iubet, & in insulam desertam asportari, squalore & sordibus reo utique quam obsidi similiorem. Subjecit ea res iustas irae faces Mauritio, ut è satellitio regio duodenos etiam ipse victos abduceret morituro filio, nisi in tempore hic redderetur, omnes uni parentaturos. Mitius proinde habitus, & in sacrorum hominum sinu educatus Abbas Glindalacensibus, tum Dublinensibus Archiepiscopus, datus, denique à Pont, ad omnem Hyberniam legatus est. Ergo omnium primò mores Canonicorum in pejus prolapsos ad Majorum regulam correxit, sui etiam severissimus censor. Nam corpus cilicio vestivit, & ter quotidie flagellari à familiari servulo voluit, carneque sibi, quoad vixit, interdixit. Interim ex egentibus numquam pauciores triginta quotidie convivias habuit, satis ipse jucundissimo hoc oculorum epulo passus. Ultimò dum pacem pacisci inter Henricum Anglorum & Deriogum Hybernorum reges laborat, ab hoc Hyberniam profertur, & in Normanniã moritur. Reperit in exilio patriam. *Ex Lippeloo.*

Multi simplices & humiles celos penetrant, nullus verò arrogans, quamvis artium liberalium polleat scientiã, ad caeleste admittetur convivium, tanquã gravioribus cruciabitur pœnis, quanto nequius donum Dei tractaverit. S. Laur. Iustin. de Casto connub. c. 14.